

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

H I R D E T É S E K

Négyházasos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. feletlen.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.
A nyilttérben:
 minden négyházasos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetők totemos díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A köziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 FELELŐS SZERKESZTŐ: HOILÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.
 — vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

536. 1896.
Hirdetmény.
 A hadsereg és honvédség lősükségletének mozgatás esetében fedezéséről szóló 1873. évi XX. t. cz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítás értelmében a ló állományának ez évi összeírása elrendeltetve felhivatnak az összes lótulajdonos lévai lakosok, hogy f. évi március 1-től 8-ig terjedő időben a város III. és IV. tanácsnokainak irodái helyiségében, vagy személyesen, vagy meghatalmazottjaik által lovaiknak számát és milyenségét jelentésk be.
 Azon tulajdonosok, kik bejelentési kötelezettségüknek a fent tüztölt idő alatt eleget nem tesznek, minden bejelentetlen ló után 10 frt bírsággal sújtandók és lovaiknak utólagos bejelentésére kötelezettek.
 A bejelentés alól a katonai igazgatás lovai és a tényleges állományu katonai tisztiek azon saját lovai melyek szolgálatuk ellátására szükségesek a hivatkozott utasítás 3. §-a szerint fölmentve vannak.
 Léva, 1896. évi február 28-án.
 Polgármester helyett:
Szilassy Sándor,
 főjegyző.

A vidéki városok fejlesztése.

Évek hosszú sora óta köztudomású volt, hogy az ország fővárosa mellett a vidéki városok majd nem teljesen elhanyagoltatnak. Mint valami család kedvencét, csak ezt cziczomázták, törvényekben és rendeletekben bizonyos előjogokat biztosítottak számára, az állam saját költségén segítette annak felvirágoztatását. És ime, meg lett az eredmény. Nyertünk egy fényes világvárost, mely büszkeséggel tölti el minden magyar ember keblét. Azonban a magyar főváros hatalmas fellendülése mellett éles ellentéttel bír ki a vidéki városok elmaradottsága. Oly arányu népesedést nem produkál egy város sem, mint Budapest.

A fővárosnak ily aránytalanul túlszárnyalása nincs egy országban sem. Európa térképén akármelyik ország helyrajzi viszonyait tekintjük is, sehol sem találkozunk a fővárosok és a vidéki városok között oly bántó ellentéttel. A mint centruma a főváros az országnak, ép úgy központját képezik a vidéki városok egy kisebb területnek. S valamennyi fejlődése egymással arányban van.
 A magyar vidéki városoknak ez az elmaradottsága, köztük és a főváros között létező aránytalanság, mely napról-napra szembetűnőbbben tolokodik előtérbe, gondolkodóba ejtette magát a kormányt is annál is inkább, mert a vidéki városok hosszú petíciókban egymás után járulnak panaszszal a kormány és a képviselőház elé. A kisebb vidéki központok forgalmát elnyeli a főváros. Minden ut arra van irányítva s vissza egy se.
 Valószínű, hogy mindezek a körülményeknek hatalmas befolyásuk volt arra nézve, hogy a kormány figyelme a vidéki városok felé irányuljon. Ezeknek a körülményeknek köszönheti létrejöttét a pénzügyminiszter legújabb törvényjavaslata az új házostályadóról, mely a vidéki városok fejlesztése érdekében számos, új kedvezményeket biztosít. E tekintben különös suly van fektetve az új építkezésekre, melyek az eddiginél sokkal hosszabb tartamu adómentességet fognak élvezni.
 Így például a több, mint tizezer lakossal bíró vidéki városokban az új épületek 15, az átépítettek 12 évi adómentességben részesülnek. A kevesebb lakossal bíró városok új házainak adómentessége pedig 12, illetve 10 évre fog terjedni. Ez bizonyára nagyban fel fogja lendíteni az építési kedvet, a melyet városunkban eddigelé csak a magasra csigázott lakbérek tartottak ébren. A törvényjavaslatban kimondott adómentesség még meg is hosszabítható 3 évre ott, a hol új városrészt

terveztetik; ez azonban csak azon esetben, ha az új város rész terve legalább is 1899-ben elkészül. A törvényjavaslat intenczióját teljesen tudjuk méltányolni, mert legalább célba veszi a vidéki városok fejlesztését, a melyek közül bizony kevés van, melynek legalább egy köpönyegre ne volna szüksége, a mivel fejletlenségét betakarja.
 Mindazonáltal stük marokkal méri az áldást az új törvényjavaslat, a meny nyiben a kedvezmények legnagyobb részét a tizezernél több lakossal bíró városoknak juttatja. Már a kisajátítási törvény alkalmazásánál több ízben bebizonyult, hogy egyes vidéki városoknak, melyek alig pár száz lélekkel számolnak kevesebbet tizezer lakónál, meny nyire nagy akadályul szolgál fejlődésükben ez a számhoz kötöttség. Egész vármegyék vannak, köztük maga Barsvármegye is, melyek közül egynek sincs oly községe, melynek lakossága megútné a tizezret. Pedig ezek között a városok között vannak olyanok, melyek valóban kulturális és történelmi misszióval bírnak, de a melyeknek ez idő szerint való haladásuk és fejlődésük nem több, mint a hó alatt a fűszálé. Ezekre süssön a kedvezményeknek csak egy sugara is, ezek fognak azután rohamosan fellendülni. Nem a rideg számoknál kell a határt keresni, hanem a városok életrevalósága és fejlődésképesége szolgáljon irányadóul a kedvezmények biztosításánál.
 Hiszszük, hogy mielőtt az új házostályadóról szóló törvényjavaslat törvényerőre emelkednék, az még e tekintetben módosulni fog és figyelembe veszik majd a tizezernél kevesebb lakossal, de nagyobb hivatással bíró agrár vagy kulturális szempontból emporiumokat képező vidéki városok igényeit, melyekre számot tartani talán jogosítva is vannak.
 Maga Léva városa is csak csekély mértékben élvezhetné az új törvényjavaslat által nyújtott kedvezményeket,

ha azon változtatás nem eszközöltetik, mert bár a megyének talán a legnagyobb városa, lakosainak száma nem éri el a tizezret. Bár Léva városa már most is igen szépen fejlődik s az építkezések iránt most is meglehetősen kedv mutatkozik, mind a mellett nagyon ránk fér, ha az új törvényjavaslat reánk is kiterjeszti mindazon előnyöket, melyekben a nagyobb városok fognak részesülni s melyek a modern fejlődés legfontosabb tényezői.

Visszapillantás az elmúlt évezredre.
 Írta: ERSCHINGER JÁNOS.
 (Folytatás.)

A nemzet áthatva a hazafias szellem geniussától arra törekedett, hogy új hazája, melyet önfeláldozásig megszeretett Európa földén méltó helyet foglaljon el, méltót ahhoz a nemzethez, mely hazát szeretni, a nép szabadságát és alkotmányát becsülni tudja, mely minden jóért és nemesért lelkesülni képes, főleg pedig rajongni azon magasztos eszméért, mely minden nemzet földiszét képezi, a haza szabadságáért.
 Ebben az erényben növekedett fel a nemzet, ezt ápolta és fejlesztette, mindig annak volt barátja és ezért áldozott vagyont és vért.
 Ezen magasztos eszmék azonban nem mindig érvényesülhettek. Irigyeink, akiknek boldogulásuk szemet szurt, akik e szent földön termett kenyeret el akarták enni előlünk, rá törtek hazánkra és vadállatias vérszomjúsággal pusztítottak mindent a mi utjokba került.
 El akarták törölni a föld színéről azt a nemzetet, mely egy pusztá országot sok veritek árán boldog paradicsommá volt képes alakítani, a mely a terméketlen földből tejjel-mézszel folyó Kanaánt tudott varázsolni.
 Ilyen vadállatias módon törtek ránk 1241-ben a tatárok, pusztítva, gyújtogatva, gyilkolva és rabolva mindent a mi utjukba került. A szegény és számra nézve kisebb magyar nemzet védekezett erős megfeszítéssel, de hát hasztalan volt minden s csak az

TÁRCSA

A cigányok végső romlásának története.*)

Perillustri Domino Rationisae Alexandro Farkas. Die 15-a Octobris. 1826. consignandum. In Zeliz. | | | |
 Hatvan Nyolezadikban ezerben hétt százban, Romlott, pusztult, Tzigány Nemzet borultt gyászban, Rongyos Sátorokból szállott paraszt házában, Vándorló rút népet szedték jó pórázban.
 Végső napja vala Bójt elő-havának, Eb-harmintzadgyára midőn ők futának, Helységenként hamar eg-be hivatának, Világból az Urak rajtok ki-adának.
 Parasztok legyenek meg-parancsoltatott, Jobbágyok számába kiki irattatott, Ház-építés, Szántás, vetés meg-hagyatott, Szent-János napjáig terminus adatott.
 Lóval-kereskedés, tserlés, berelés, Kóborlás falunként, szabad járás, kelés, Sátorbéli lakás, ingyen könnyen élés, Nagyon meg-tiltatott ringy-rongy folt viselés.
 Prémzett szoknyában, szurkos lepedőben, Nem lesz szabad jární h zanként kérében, Nem hajadon fővel, hanem főköbőben, Kódmerők, kankójok légyen jövendőben.
 Meztelen Rajkó hátú ját, Eleit, Fedezze ruhával test minden Részeit,

Paraszi munkára szoktassa kezeit, Mesterségben töltse gyenge esztendeit.
 Tzigány Név, nyelv, és szó erősen tiltatik, Új-Lakóknak neve nékiek adatik, Más nyelven szőljön, ha tud, parancsoltatik, Ha nem tud, nem elmés, tanúmi hagyatik.
 Tzigány sereg halván ezeket egymásra, Könyves szemmel néztek, fakadnak sírásra, Férfiak, Asszonyok, szörnyű jajgatásra, Fejre kútsoltt kézzel vének zokogásra.
 A Napot, esztendőt, némellyek átkozták, Őket illy véletlen romlásba már hozták, Némellyek, Urakat, Tiszteket okozák, A szabad élettől, hogy őket meg-foszták.
 Nagy hatalmú Isten! ugyan mit vétettünk, Hogy Szegély Tzigányok veszendővé lettünk, Nem lovat cseréltünk, pénzden adtunk, vetlünk, Senkinek ugy vélem ezzel kárt nem tettünk.
 Kovácsolásunkkal Világnak hasznára, Kalmárkodásunkkal voltunk nagy javára, Muzsikállásunkkal vidámitására, Ha vétettünk, vittek az akasztó fára.
 Egek! Földi-Urak mind ellenünk vagynak, A föld-sz nén lakni Sátorban nem hagynak, Békét, meg-maradást Világban nem adnak, Valljon nagy Isten! m' oka lehet annak?
 Nem tartánk senkivel semmi ellenkezést, Tőlünk távoztok a fel-fegyverkezést, Honnét érdemlettük tehát az üldözést, Nemzetünk gráziát nem lel-véd-ímezést.
 Űres, éhes hassal hol otthon hevertünk, Majd muzsikát tettünk, hol vasaskát vertünk, Majd cseréltt lovakou valamiskét nyertünk, Ártatlan Tzigányok még-is veszni tértünk.

Hajdant Egyiptomból származott Nemzetünk, Faraóktól vettünk Nemes-Eredetünk, Bezzeg dicsőséges volt akkor kezdetünk, Noha gyalázatos mostan végezetünk.
 Sok Nemzetek veszték, Országok multak el, Városok pusztultak, csak a hírek van fel, Úgy nekünk vesztetek látom romlani kell, Hírünkkel, nevünkkel, majd a Világ meg tell.
 Közél Világ vége, mert Tzigányok veszttek, Embeli Nemzetre több rosszak érkeznek, Csorbát veszelyekkel a világban tesznek, Ha mind paraszttokká, és szántókká lesznek.
 Nagy Fő-Udvarokban vigan hegedültünk, Űri Asztaloknál Urak mellett ültünk, Finom bor-italtól, jó lakástól teltünk, Most betsületünköl, és mindenből ki-hültünk.
 Nagy-Idai hartznak keserves nótáját, Farahó siralmas veszályát, és bujját, Ki-vonnya ezután, ha Tzigányok nyájját, Veszteti akarják, tiltják muzsikáját.
 Birtok a Világot, laktunk, hol akartunk, Falukról, Falukra mentünk, keltünk, jártunk, A lopott jószágot ládáinkban zártuk, Ily mostoha időt nyakunkra nem vártunk.
 Jaj nekünk! szűrt, kankót, bostkort kell viselnünk, Paszamáutos veress ruhát te-kell tenünk, Bókás mente kelyet Juhász-bundát vennünk, Világ Uraiból paraszttokká lennünk.
 A dögöl fojtottat tiltatunk meg-enni, Késünket ló-húsrá már nem szabad fenni, P-nünk nincs, húst, halat min lehetne venni, Isten ugy segéllyen! nem tudánk mit tenni.
 Szellős Sátoroktól végső búcaút vegyünk, Marhákra, ekékre, házakra szert tegyünk,

Mint Ádám Tselédgye szántó-vetők legyünk, Verejtékkel szerzett kenyeret már együnk.
 Dologtalanságtól szokju k-el lopástól, Szentelen kéréstől, csalfa koldulástól, Csere-bere között emberi tsalástól, Egyszer már jók legyünk, távozzunk gonasztól.
 Undok ökor szarvát hogy fogják kezeink, Jaj félnek öklelős hegyeitől melleink, Kantárra szoktattak Őseink. Eleink, Ló Csizárok voltak minden Mestereink.
 Jaj, szarva-ekének tőri ember markát, Jobb volt emelgetni a Nyerges-ló-furkát, Lopásnak kedvéért szökni kertek árkat, Dobogtatni tánczban lábnak ugrós sarkát.
 Jaj meleg kapának hólyag szerző nyele, Jaj mérges kaszának meg gerbesztő éle, A fonyasztó csipnek súllyos forgó széle, Miattatok vagyon szivem búval tele.
 Mit ér Tzigány nélkül ez után a Vásár? Álljon más sok ezer emberekből immár? Tzigánnya volt a disze, bizonyára nagy kár, Hogy lopások nélkül meg eshetik immár.
 A Ló-is meg-fogy már Tzigányok togytával, Nem lézse, kellete cserek tilalmával, Ökrön kell már ülni, hitesse magával, Tapasztaini fogja ezt kiki kárával.
 Bor, Ser, kortsa házak, bídd-el meg-némulnak, Mellyben a korsók todzódnak, üdölnak, Hogy ha muzsikáló Tzigányok el-mulnak, Kik-is leg-főképpen azért dálnak, fulnak.
 Tzigány kerek-eket nem lesz szabad hányni, . . . lotyogtató tántzokban ugrálni, Ostonos lesz Purdó, ökrökkel kell banni, Máskent Allfélere kantsuka fog-szállni.

* A cigány nemzet pusztulását keserű Farkas János, zelliz írta ebben a verszetben, melyet hetven esztendővel ezelőtt írt meg. Régi nyelvzetete és helyi vonatkozása teszi érdekessé, s talán nem végünk has-ontalan munkát, midőn e verset közreadjuk, mely valószínűleg régebb keletű s az 1826-ban kelt kézirat is egy még régebbnek másolata. — Szerk.

kerülhetett ki a biztos halált, a ki erdőkbe, barlangokba menekülhetett, azok közt is a legtöbb a legborzasztóbb halállal az éhhalállal mult ki. IV. Béla királyunk életét néhány főúr öntestével fedezve mentette meg, s külföldre menekülve onnét kísérte vérző szívvel figyelemmel hazája pusztulását.

Ezzel megsemmisült a nemzet két évszázados munkája, oda lett reménye a boldog jövő irán. Végre uralkodójuk halálhírére kitakarodott ismét a tatár csorda s a magyar nép megtizedelve a legnagyobb kétségbeesésben került elő a tatárok elvonulása után rejtékéből a bánatosan tekintett szét azon az óriási temetőn a melylyé az országot ama vad nép tette. Fájó szívvel érkezett vissza IV. Béla királyunk s lett honunk második megalapítója, mert szomorúan és a fájdalomtól megtörve bár, de a hazaszeretet legnagyobb melegével látott hozzá a király és a nemzet a munkához, hazájának helyreállításához.

A szorgalmas kezét az érző szívvel s honszeretettel végzett munkát megáldotta Isten és a nemzet öröme az ország ismét visszanyerte régi képét. A felgyújtott falvak és városok felépítettek, a szántóföldeken újra vigan lengette a szellő a kövér kalászatokat, a hegyoldalakon szépen diszlett a fűtőkkel sűrűn megáldott szőlőtő, a nép ismét boldoggá lett.

De alig, hogy a magyar felocsudott e csapástól, alig, hogy kulturális viszonyait ismét a haladás medrébe terelte, az ország déli határán ismét ágyuk zöreje verte fel nyugalmából.

1526-ban a török tört az országra és a magyarok kénytelenek voltak sok ember élet feláldozásával az országot a török uralom alá engedni.

Szomorú napok következtek erre, midőn a magyar több mint másfél századon keresztül a török járom alatt görnyedt. Elfelejthetetlen korszak marad az a nemzetre, midőn legnagyobb kincsétől, szabadságától és alkotmányától volt megfosztva, midőn a nemzet fölött egy zsarnok uralkodott, a szent föld áldását egy idegen nemzet emészette fel.

Igen másfél századon át volt a magyar a keresztények védő fala a pogányok ellen, s míg a magyar napról-napra véres harcokat vitt s küzdött a létért, a szabadságért, addig a többi népek szép csendesen művelődhettek.

A magyar türt, szenvedett, de a lelkesedés lángját nem bírta a rabiga sem elfojtani, azt a szenvedés élesztette és a magyarnak erőt kölcsönzött arra, hogy kiszabadítsa magát a járom alól, hogy újból meghódítsa azt az országot, melyet fegyveres erővel elraboltak tőle.

A nemzetben felébredt az öntudat és ismét visszanyerte hazáját, alkotmányát és szabadságát.

Ebből látjuk, hogy ez ország, melynek ezredéves birtokosai vagyunk, mennyi áldozat és vérbe került s mily nagy áron birtuk föntartani.

De ezzel még nem szűnt meg a küzdelem. A nemzet bár föllélegzett újra, de elvesztettük, ha nem is a hazát, — de önállóságunkat és függetlenségünket. Az országát a szomszéd osztrák tartotta el alkotmányával — melyből, ha ugyan nem kértünk is, de bele kellett törődni, a sok csapás és viszontagság után és el kellett tűrni szenvedni azt is, míg végre felvirradt ránk a nap és visszaadta szabadságunkat.

A míg megszületett a magyar alkotmány megváltója az előttünk halhatatlan Kossuth Lajos, ki leoldotta kezünkről a rabláncot és fényes szellemével a nemzetet feltudta szabadítani a járom alól. A ki fel tudta ébreszteni a nemzetet szuynyadó álmából, feltudta ébreszteni a hazaszeretet tüzét, lángra gyújtani a lelkesedés fákláját és nemzete részére megszerezni a szabadságot és egyenlőséget.

Azóta bir ismét a nemzet önálló alkotmányával, élvezi hő vágyát, a szabadságot. Szabadon intézi az ország sorsát és nem gátolja senki a haza kulturális haladásában és hazafias törekvéseiben.

Ennyi sorscsapástól üldözötve érte egy viszontagságos, de dicső történelemmel gazdagon a magyar nemzet honalapításának ezredéves évfordulóját.

Most pedig, mikor átléptük a második ezredév küszöbét, kérjük a Mindenhatót, hogy adjon a magyar nemzetnek sok szenvedésért egy boldogabb második ezer esztendő, — egy független és szabad hazát.

(Vége.)

Mint az előtt kaptak, oda Vajda neve,
El-folyt mint Tavasz fűtő hónap-leve,
Ki hajdan Vajda volt, most olyan mint Teve,
Nyög terh alatt, meg ma sem iva, sem eve.

Vajdának kezéből a pálcát ki-vették,
Adózó-Parasztá, és Jobbágyá tették,
Magas polc-ról Komát ugyan le-ültették,
Vajdaság Levelét pad alá vetették.

Nem vezeti Dádé többet a sereget,
Csap-házba hol ivott, és perlett eleget,
Hazug szájából szózott, hideget, meleget,
Nem betsüit esméröst, idegent, vendéget.

Versengő alkunak, zajos áldomásnak,
Vége lön esküvő ló-zsib-vásárlásnak,
Tették Tzigányokat Szántónak, kapásnak,
Mert voltak lopással ártalmára másnak.

Nem annyira szájuk siralmas ügyünket,
Nem bánjuk oly nagyon utolsó vesztünket,
Mint mi mézsel folyó Angyal nyelvünket,
Bár együtt vesztünk vele életünket.

Oh áldott Tzigány szó sirba estél, vesztél,
Ki minket valaha lopásra ébresztél,
Szép hamiságokat sok színnel himeztél,
Most mint füst, köd, és szó-nyelvünk el-enyésztél.

Már most titkainkat kiki meg-értheti,
Fertélyos dolgunkat már észre veheti,
Velünk, ki-mit akar, könnyen meg-teheti,
Hamis fondorkodást torkunkba verheti.

Paraszt dolog munka ijeszget bennünket,
Aratás, kaszállás, furdallya eszünknek,
Nem szoktuk keresni így mi kenyereinket,
Keserves táplálni lézen életünket.

Kezeink szoktanak hegedü vonóra,
Doromb-pengetésre, forollya, fogóra,
Könnyű munka vala ülni lopott lóra,
Henyélve esztendő el-multt, mint egy óra.

Vajmi nagy keserves kinn parasztnak lenni,
Jobbágyaság igáját szabad nyakra venni,
Egy helyt lakni, tovább bujdosni nem menni,
Tzipón hizottak roza-kenyeret enni.

Nagy-Biró, Kiss-Biró, Tizedes! ezekre,
El-halok féltemben hatalmas nevekre,
Hát ha jutok bűnös (Új Magyar) kezekre,
Ugyan kalodában meg-raknak kedvekre.

Jobb volt hason zölde pázsiton heverni,
Tántos bokáinkat szükve öszve verni,
Dolog nélkül élni, bátran lopni menni,
Mintsem Nemzetünket paraszttal keverni,

Mikor ingyen éltem, bezzeg boldog voltam.
Leg-nagyobb Urnak is bátran oda szóltam;
Magam szemeten mint kokas parancsoltam,
Hogy mi erre jussunk, ingyen sem gondoltam.

A Tzigányok nevért nő hát temessük-el,
Rinyg-ronyg ruházatot nyakunkból vessük-el,
Kankóba öltözzünk, mivel lenni meg-kell,
Isten jobban tudja Ügyünket Oda fel.

Vége.

Rövid nászút.

Félénk kopogtatás hallatszott kívülről.
— Tessék!

Nyurga, negyven év körüli férfi lépett be udvarias hajlongások között; kissé kopott piquet-nadrág, megfényesedett kabát, vadgalambszin kesztyű és fénytelen szemek, szóval egy olyan kiérdemesült férfiú, kinek már multja is van, melyben nincs öröm; a mi mégis feltűnő volt rajta, szörnyen kiállott az ádámcsutkjára.

— Én kisköltői Keölthő Fidélt vagyok, mondá a szikár ur, két újat felém nyújtva.
— Örvendek. Tessék helyet foglalni. Mivel szolgálhatok.

— Uraságod képviselőtét kérném ki egy...

— Talán válóper?

— Nem egészen; kegyeskedjék egy kis türelemmel lenni, s azonnal tisztában leszünk a dologgal. Tudja meg, uram, én egy szerencsétlen ember vagyok.

— Ah! az pedig baj.

— Szenvedélyem a nő; életem nagy részét hölgyek között töltöttem, s már huszéves koromban nem volt más vágyam, mint megnősülni, de kegyetlen sorsom nem engedé, pedig...

— Pedig valószínűleg nem mindig uraságodon mult...

— Sokat tapasztaltam már, uram; tudok előzékeny lenni, tudok táncolni és bókolni, mint talán igen kevesen, de min-

Budapest, 1896. évi február hó 28.

— Bőjti hangok. — Az országgyűlés. — Kereskedelmi költségvetés. — Püspöki konferencia. — Készülődések márczius 15 ének megünneplésére. —

A kik elkétek az idej farsangról, a mit nem is lehet csodálni, mert biz az elég rövid volt, a bőjt első heteiben kárpotolják magukat. A hamvazó szerdai hamu nem tette üressé, elhagyottá a báltermek sima parkettjét. Míg a héten is vigan keringőztek rajta a párok. Hangos a zene, sehol bőjti hangulat. Legfeljebb a templomokban pénteken, a hová eljár a mi nagyuri hölgyközönségünk épen úgy divatból, mint farsang idején az estélyekre és bálókra. A korzó is megelénkült a cifra toalettektől. Gyönyörű, verőfényes nap tánczoltatta sugarait a jégtörmelékekkel borított Duna hullámain. Mintha a bőjt első hetével a tavasz is beköszöntött volna. Pedig korai volt az öröm, mert észak felől megindult a zuzmarás szél s egy rövid éjjelen ismét, fehér hóbundát öltött a főváros.

Az országházban is csendes, bőjti hangulatban indult meg a kereskedelmi költségvetés tárgyalása. Bejelentetett a millenium alkalmából a szent koronának közszemlére való kitétele, melyet elfogadtak. A kvótabizottság jelentésénél az ellenzék tiltakozott a kiegyezési tárgyalások folytatása ellen. Azonban ezt is elfogadták. De a költségvetés tárgyalásánál ismét szóba hozták. Különösen az önálló vámterület képezett nagyobb vitát. Apponyi Albert gróf maga is e mellett nyilatkozott s határozati javaslatot nyújtott be, hogy a kormány már most tegye meg az önálló vámterület felállítására szükséges előtanulmányokat. A kérdéshez számosan szóltak hozzá. Különösen a függetlenségi és 48-as párt tagjai védtek nagy buzgalommal az önálló vámterületet. Tiszta Kálmán is felszólt a tárgybán, ő azonban nem ohajtja az önálló vámterületet. A tárgyalás még folyik. Az új indemityről szóló jelentést is a héten terjesztette be a pénzügyi bizottság, melyet kinyomatni és a képviselők között széleskörűen terjesztetnek. Az indemityt azért tartják szükségesnek, mert a költségvetés tárgyalása még elhúzódhatik egy pár hétig.

Érdekes inditványt jegyzett be az interpellációs könyvbe Kossuth Ferenc, hogy utasítsa a ház a kormányt, hogy a velünk baráti viszonyban élő más államok parlamentjeit hívja meg az ezredéves ünnepélyre. Ezen inditvány azonban csak holnap fog tárgyalatni, a mikor is azt Kossuth Ferenc fogja indokolni. A millenium programjába bizonyára felveszik ezt a pontot is, annál is inkább, mert az interparlamentaris konferencia amugy is Budapesten fog tartatni. A kormányval egyetértve a millenium részletes programjának megállapításán most tanácskozik az országos bizottság.

Nem kevésbé nagy érdekű azon püspöki konferencia, melyet a hercegprímás

denekföött tudok urat játszani. Sajnos, dacára e tulajdonságainak, nem lehettem miniszter. (Bizony, komám, még tán kisbíró sem, gondoltam magamban.) S a házasság? Sohasem sikerült; mert kit én akartam, az nem akart engem és aki engem akart...

— Azt nem akarta ön!

— Óh nem, annak nem volt pénze. És itt vendégem nagyot sóhajtott.

E példátlan őszinteség nagyon meghatótt. Feszült figyelemmel lestem minden szavát.

— De térjünk a dologra. Nem szépíték semmit, úgy mondom el, a mint tényleg történt. Szerettem egy leányt; tizennyolc éves angyal, szép, mint Ráfael madonnája és — százezer forint. Nemde, erre mindenkinek elszorulna a szive. Szerettem őt és egy félév alatt meghódítottam.

S e szavaknál diadalmasan nézett rám, mintha mondotta volna: Ezt tedd meg!

— A szülők természetesen elleneztek házasságunkat, folytatá, különösen hangsúlyozva a „természetes“ szót. Minden kérdés, könyörgés, fenyegetőzés kárba veszett. A szükség leleményessé teszi az embert. Evelin és én elhatároztuk, hogy azt a már nem szokatlan módot választjuk, hogy elszökünk. Az idő haladt, szerelmünk mindinkább forró lett, még végre eljött a döntő pillanat, s Evelinnel zárt kocsiában repültünk a negyedóránnyira levő vasuti állomásra. Tervünk volt Kolozsvárig meg sem állni. Éppen csak jegyeket válthattam s sietve tartottunk egy kupé felé. Ah, az utolsó előtti kupé éppen nekünk való, mondám, üres egészen, és Evelinemet könnyű labdaként emeltem belé, midőn a kalauz ránk kiáltott, hogy oda nem lehet ülni, szálljunk át más kupéba. Ejh, gondolám, egy tizforintos bankjegy s majd elhallgat. A kalauz „mehet“ et kiáltott, a gép fűtőt, és boldogok voltunk. Mindjárt megbeszéltek, hogy mi helyt Kolozsvárra érünk, sürgönyözünk a megrémült szülőknek, hogy leány és vő a körülményekhez képest jól érzik magokat, s áldásukat kérik e szép

meghívására a kath. egyház püspökei a budavári primási palotában tartottak s me-lyen kevés kivétellel majdnem teljes számban megjelentek. A gyűlés tárgyát első sorban a kongrua képezte, melyre nézve érdemleges határozatot nem hoztak, hanem eddigi álláspontjukat tartották fenn. Elhatározta a püspöki kar továbbá, hogy a milleniumi ünnepélyeken részt vesz, a május 3-iki te Deumon testületileg megjelen, egy szintén a parlament diszgyülésén is, s oda fog törekedni, hogy szent István napja az idén az egész országban nagy fényvel ünnepelessék meg, végül beleegyeznek a kath. tanítókat országos kongresszusának megtartásába. Egyuttal megkéri a hercegprímást, hogy a pápa képviseltetése céljából járjon közbe a vatikánban.

Az ezredik évben a fővárosi polgárság különös nagy diszszel ohajtja megünnepleni márczius 15 ét, a mely annál is könnyebb, minthogy az idén a nevezetes évforduló vasárnapra esik. E napnak emlékét minél impozánsabb módon megünnepleni, úgy az egyetemi ifjuság, mint a polgárság hazafias kötelességének ismeri. Már most folynak a tanácskozássok a részletes program megállapítása tárgyában. A függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalata részt fog venni az ünnepségekben, melyet ezuttal az ország minden városára ohajtanak kiterjeszteni. A mi bizonyos is, hogy márczius 15 ét ez évben az egész hazában nemzeti ünnep gyanánt fogják megülni.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— A márczius 15 iki ünnepély rendező bizottsága márczius hó 1-én délután 4 órakor a városháza nagy termében az ünnepély programjának megállapítása céljából gyűlést tart. Az idej évfordulót, mint értesülünk, az ezredévi jubileumhoz méltóan a szokottnál nagyobb fényvel fogja megünnepleni, mert azon ohajának ad kifejezést, hogy abból városunk minden polgára kivehesse részét. Hiszünk is, hogy az ünnepély méltó leend Léva városához, mely e tekintetben még mindig a legjobb példával járt elől.

— A lévai Takaré- és Hitelintézet mult hó 25-én tartotta évi rendes közgyűlést. — Az igazgatóság az üzleti forgalom emelkedése mellett kiemeli főként az évi nyeresémi kedvező eredményét, mely szerint a mult 1895-iki üzletév nyeresége 23,263 frt 58 kr; ehhez számított még 1894. évről áthozaték 2917 frt 65 kr. és az 1895. évi házbér 2586 frt 59 kr s ez alapon a nyereség-egyenleg 28,766 frt 82 krban állapított meg. Ebből az igazgatóság ajánlata folytán, részben a szabályzat követelménye szerint a tartalékokéhez 7876 frt 68 kr, 1000 drb. részvény után

frigyre. Óh Fidélt, óh Evelin, csók, ölelés, kölesönös szerelmi vallomások; elmulik vagy öt perc és meglepetve veszszük észre, hogy a vonat csak nem akar elindulni. Felrántom a kupé ablakát, kinézek és... óh, uram, az rettenetes, ami most következett! A vonat füstje is alig látszott már, oly messze haladt, s a mi kupénk le volt kapcsolva, és így persze helyben maradtunk; most már éretem, miért kiabált ránk a kalauz. Óh, s most jön a java. Mit tegyünk!? Város idő lévén, a peronon roppant néptömeg várta a Budapestre menő vonatot, s ez a nagy tömeg tanuja volt rettentő sorsunknak, s apraja-nagyja torkaszakadtából kacagott rajtunk, a mint a kupéből kiléptünk. Szemem elhomályosult, nem láttam semmit, csak azt, hogy az Evelin arca a szégyentől a szivárvány minden színében játszik, majd fehér, majd zöld, kék és vörös, s egy roppant nagyságu 100,000 forintos bankót, amint lassanként eltűnt szemem elől, s midőn ez magamhoz térített, Evelin tűnt el. Mint sebzett vad, riadtam fel, keresve Evelint, mennyasszonyomat; hol van, hová tűnt el? Szegény, tán világgá szaladt a szégyentől? Óh, neki több esze volt, semhogy sokáig tünődjék a szomorú sorson: hazafutott. A mint ezt megtudtam, utána futottam, s kimerülve értem hazukhoz. A szülők mindent megtudtak, s mire oda értem, már meg is bocsájtottak Evelinnek. Most rajtam a sor, berontok hozzájuk s képzölje, uram...

— Ön boldog völegény lett!

— Óh, sokkal gyorsabban montem ki, mint be: kidobtak!

— Ah!

— S most kérem, uram, legyen kegyes beadni a keresetet egy fiakker és két XIV. zónás első osztályu vasuti jegy erejéig.

H. B.

14 frjtával számítva 14,000 frt, az igazgatóság és tisztikar jutalékára 5178 frt 01 kr, jótékony czélokra 1035 frt 60 kr hozatott javaslatba. Ez alapon a társulatnak vagyona részvénytőkékben 100,000 frt, tartaléktőkékben és egyéb alapokban 68,411 frt 27 krt tesz ki. — Ezután a megüresedett felügyelő bizottsági tagságra Váray János óbarsi plébános, míg póttaggá Fogler Lajos városi mértékitelesítő választatott meg.

— **A lévai kórház egyesület** február hó 27-én tartotta a nagyszámmal megjelent tagok élénk részvétele mellett évi közgyűlést, mely alkalommal a folyó ügyeken kívül több érdekes indítványt tárgyalt. A gyűlés részletes lefolyását közérdekű voltánál fogva jövő számunkban egész terjedelmében közöljük.

— **Tűzi lárma** verte fel f. hó 27-én éjjel Léva város lakóit. Ezáltal azonban veszedelem nem volt, mert csupán özvegy Klábla Ferenczné udvarán álló faszín égett le, a melyet azután hamarosan szétverték s a tüzet eloltották. A tűz keletkezésének okát nem tudják.

— **Az Ujbányai Népbank** X. évi zárszámadásait vették, melynek alapján arról nyertünk meggyőződést, hogy ez intézet még egyrészt vidékének hitelviszonyait kellő körültekintéssel szolgálja, addig gondos, lelkiismeretes kezelés mellett a részvénytársulat vagyona is szépen gyarapodik. — Az intézet 800 részvényre 16,000 frt alapítókkal alakult, tartaléktőkéje 4091 frt 15 krra emelkedett. — Mult évi nyeresége 2920 frt 88 kr volt.

— **A lévai anyakönyvvezető** állását a napokban töltötte a belügyminiszter, a mennyiben arra Szilassy Sándor városi főjegyzőt, eddigi helyettes anyakönyvvezetőt, — viszont helyettes anyakönyvvezetővé Rácz János gazdasági tanácsnokot nevezték ki.

— **Farsangi utóhangok** Zelizi tudósítónk lapunk mult számában már leszámolt az odaváló fiataloknak február hó 17-én rendezett sikerült táncmulatságáról, melynek résztvevői még ma is kellemes emlékeknek vissza azokra a kedélyes órákra melyeket nekik azon az estén Carneval hercegek — no meg az ügyes rendezők szerepek. — A béli tudósítás azonban hézagos volt. „Technikai okokból” ugyanis kiszorult a jelenvolt hölgyek díszes névsora, melyet, hogy a neheztelés odiumát magunkra ne vegyük, ime ide iktatunk egész terjedelmében: Asszonyok: Chudoba Ernőné Zseliz, dr. Gedeon Kálmáné Zseliz, Halbwirth Ferencné Zseliz, Jaklitsch Károlyné Visk, Juhász Pálné Nagy-Salló, Kherndl Jánosné Zseliz, Kmoskó Józsefné Zseliz, Van Sindthont Leoné Zseliz, Malomsoky Gyuláné Tergenyé, Minich Józsefné Zseliz, Moravék Jánosné Zseliz, Nyáry Jánosné Zseliz, Nyáry Ignáczné Zseliz, Pásztor Elekné Gr.-Mikola, Schweinecker Istvánné Gr.-Mikola. Squor Istvánné Nemes-Oroszi, Squor Gusztávné, Nemes Oroszi, Steyner Károlyné Zseliz, Szedlacek Jánosné Zseliz, Sztankay Kálmáné Csata, Teppervien Aurélné Zseliz, Tóth Lajosné Zseliz. Leányok: Bartha Iona Zseliz, Bodnár Bözsike Kéménd, Juhász Margit Nagy Salló, Laube Rózi Nagy-Sáró, Mátyássy Berta Kecskemét, Minich Aranka Zseliz, Moravék Hortense Zseliz, Moravék Mariska Zseliz, Salamon Juliska Perőcsény, Salamon Gabrielle Perőcsény, Salamon Nelli Perőcsény, Squor Gizella Nemes-Oroszi, Sztankay Gizike Csata.

— **Emberölés.** Cifra Nagy Pista, nagy-sallai 22 éves legény, folyó hó 24-én este öszezölalkozott Dóra Lajos 21 éves nagy-sallai legénygye és szóvaltság közben késsel háromszor nyakába szurt, minek következtében Dóra alig pár perc alatt elvérzett. A tettest, ki bűnét töredelmesen beismeri, a csendőrség még az nap elfogta s a lévai kir. járásbírószághoz szállította, a hol egyelőre vizsgálati fogságban marad.

— **Tanítóválasztások.** Tokody István, korponai másodtanítót, Tokody Imre lévai vendégfő és városi képviselő-testületi tag fiát a héten megtartott választás alkalmával Bodajk közsé, híres bucsujáróhely Fehérmegyében, egyhangulag kántorává és főtanítójává választotta. Ugy szintén Stampay Miklós fürjei segédtanítót, s lapunk munkatársát a zalamegyei Szent-László község választotta főtanítójává.

— **Lóvásár Érsekújvárott.** A nyitrai megyei gazdasági egyesület által a f. évben XIV-szer rendezendő érsekújvári nemzetközi nagy lóvásár a f. évben is éppen úgy mint az előző években május hó első hétfőjén és az ezt megelőző vasárnapon vagyis május hó 3—4-én fog megtartani. Miután a használati lókiállítás a budapesti ezredéves kiállításán május hó 5-én nyitattik meg, a lókereskedőkre nagy előny, hogy egyidejűleg a fővárosból 2 óra alatt elérhető hírneves s mindenkor jeles loányag felett rendelkező érsekújvári lóvásárt is megtekinthetik s itt bevásárlásokat is tehetnek. A multévi felhajtás 2000 drb. volt, a pénzforgalom pedig az eladott 500 ló után 150000 frt.

— **Budapesti levelek czimzése.** Apozsony kir. posta és távirda igazgatóság közli velünk, hogy Budapest sz. és főváros területére szóló levelezések gyors kézbesítését felette hátráltatja azon körülmény, hogy a levelezések czimzése hiányos. A czimzatban ugyanis legfeljebb az utca és a házszám van

feltüntetve, holott a levelezések gyors szétosztása és kézbesítése érdekében igen kívánatos, hogy a czimzatban a közigazgatási kerület (I.—X-ig) az emelet és ajtószám is ki legyen tüntetve. A levelező közönség érdekében elrendeltetett ugyan, hogy a Budapestre érkező mozgóposták a székes főváros területére szóló levelezéseket közigazgatási kerületenkint dolgozzák fel, hogy ilykép azoknak a főpostahivatalnál levélhordói kerületenkint való feldolgozása gyorsítsák, ezen intézkedés azonban a gyakorlatban ép a fentebb jelzett hiányos czimzés következtében nem jár a keltó eredményre. A t. levelező közönséget tehát saját érdekében is felkéri, miszerint a Budapestre intézendő s itt kézbesítendő levelezéseinknek czimzatban az utca és házszámon kívül még a közigazgatási kerületet valamint (az emeletet és ajtó számot is) kiírni sziveskedjék pl. Horváth Kálmán urnak Budapest IV. koronaherceg-utca 14. sz. I. e. 5. ajtó.

— **Gyógyszerészek kongresszusa.** A gyógyszerészek kongresszusa, mint véglegesen megállapították július hó 26-án és 27-én lesz a kiállítás kongresszusi épületében. A kereskedelemügyi miniszter igen sok kedvezményben részesíti e kongresszuson résztvevőket.

— **A berlini magyar egyesület jubileuma.** A berlini magyar egyesület aprilis közepén ünnepli alapításának félszázados jubileumát. Az ünnepségek közt lesz fényes hangverseny, a melyen a német főváros legelőkelőbb művészei működnek közre. Az egyesület elnöke Kohut Adolf dr., Szógyényi nagykövet megbízásából levélben föl kérte Blaha Lujza asszonyt is a közreműködésére.

— **Az emberbarátokhoz.** A felfalusi ev. ref. egyház község azon kérelemmel fordul a jótékony emberbarátokhoz, hogy adakozzanak az ő építendő templomukra. Az ekkleziia szegény mivoltában is összegyűjtött nyolcezer koronát, de ez mind kevés. Pedig a felfalusi református község bástyafala a sok oláh, szász között a magyarságnak: őt támogatván, az egész magyarságot segítjük. Az egyház község kérelmét, melyben a magyar közönséget adakozásra szólítják fel, Szabolcska Mihály lelkes (a ki a felfalusi szerény parochiában írja szép verseit) és Baki András gondnok írták alá. Az adományokat „Szabolcska Mihály, Szász-Régen” czimzessel május végéig kéri. A mint értesülünk e nemes cél javára több helyen mulatságokat is rendeznek, a mi minden esetre követésre méltó.

— **Ujítás az ujoncozásnál.** Sok baja volt úgy tavasz táján a községi előjáróságoknak, a kik olykor több napot is elvesztegettek a sorozások alkalmával. Eddig ugyanis a katonaköteleseket a korosztályok sorrendjében vezették a bizottság elé, a mi persze lassan ment. Ezen segít most a honvédelmi miniszter egyik rendeletével, a melyben kimondja, hogy a védköteles fiatalokat ezután községi esetleg körjegyzőségi csoportok szerint kell megvizsgálni. Így aztán a községeknek mind a három korosztálya egy napon áll a sorozó bizottság elé.

— **Magyarország áruforgalma 1895-ben.** Az orsz. statisztikai hivatal ezuttal dicseretes szorgalommal már január hó végén bocsátja a közönség használatára a mult évre vonatkozó összes áruforgalmat. Ez összeállításból kitűnik, hogy a mult 1895. évi folyamán 284,052 drb. és 34.101,541 m. mázsás áru érkezett az országba; kivittek pedig ugyanezen időszak alatt 3.846,165 drb. és 42.142,462 m. mázsás árucikket. A legfontosabb behozatali cikkek voltak a fa és szén, gabona, élőállatok és a különféle iparcikkek. A kivitelre jutott áruk között első helyet foglalnak a gabona, liszt, élőállatok, cukor, fozelék és gyümölcsfélék.

— **Szivargyár a kiállításon.** Az ezredéves kiállítás dohányjövődéki csarnokában az összes bel- és külföldi különleges szivart és szivarkát frissen is fogják árulni. Ott készítik majd a közönség előtt s azonnal áruba is bocsátják. Ezeknek a szivarkának az lesz az előnye, hogy haj, czérna stb. mentesek lesznek.

— **Vallások statisztikája.** A keresztények száma: Európában 348.3 millió, Ázsiában 10.5 millió, Afrikában 5.1 millió, Amerikában 116 millió, Ausztráliában 4 millió; összesen tehát 482.3 millió. Ezek közül katolikus van: Európában 145, Ázsiában 8.5, Afrikában 1.2, Amerikában 56, Ausztráliában 0.9, összesen 233.6 millió. Protestáns van: Európában 86, Ázsiában 1.0, Afrikában 0.8, Amerikában 59, Ausztráliában 3.1 összesen 149.9 millió. Görögkeleti van: Európában 92, Ázsiában 6, Afrikában 0.03, összesen 98.03 millió. Örmény, kopt, abisszoni és más keresztény Európában: 14.3, Ázsiában 4, Afrikában 3, Ausztráliában 0.03, összesen 21.33 millió. Mohamedán van: Európában 5.75, Ázsiában 160, Afrikában 40, Ausztráliában 0.025, összesen 205.8 millió. Zsidó van: Európában 5.5, Ázsiában 0.26, Afrikában 0.43, Amerikában 0.30, Ausztráliában 0.015, összesen 6.5 millió. A 207.4 millió hindu jóformán mind Ázsiába való, ugyanez áll a 430 milliónyi budhistáról és konfuciuskeveiről. A pogányok száma Európában 0.02, Ázsiában 15, Afrikában 125, Amerikában 24, Ausztráliában 1.6, összesen 155.6 millió. A kimutatásból kiviláglik tehát, hogy 493 millió kereszténnyel 1006 millió nem keresztény áll szemben.

— **Óriási hordó.** A világ legnagyobb hordója ez idő szerint minden valószínűség szerint a csehországi Teplitz mellett lévő mariaschoini sörgyár egyik hordója, mely állítólag 1453 hektoliteres. E kolosszális hordót a teplitzi kiállításra készítették, benne sörház volt. Kiállítás után pedig ászokhordónak használják.

— **A 10 és 5 krosok bevonása.** A pénzügyi miniszter az osztrák értékű 10 és 5 krajczáros ezüst váltópénz bevonása tárgyában readeletet bocsátott ki, amely szerint, az osztrák értékű ezüst váltópénz 1897. évi január hó 1-vel törvényes forgalmon kívül helyeztetik. Ezek az érmeek ennélfogva a magánforgalomban fizetésképen csak még bezárólag 1896. évi december hó 31-éig fogadhatók el. A m. kir. állami pénztárak és hivatalok a nálunk meglevő vagy befolyó 10 és 5 kros ezüst váltópénzt többé ki nem adhatják, de elfogadni tartoznak 1898. évi december hó 31-ig névértékben és fizetésképp 5 frtig. 1898. évi december hó 31-ike után ezeket az érmekeket az állami pénztárak és hivatalok sem névértékük sem anyagértékük megtérítése mellett többé el nem fogadják s e határidővel az államnak mindennemű beváltási kötelezettsége ezeket az érmekeket illetőleg megszűnik.

— **Az ember számokban.** Egy kiváló angol orvos fölolvasásából közöljük a következő adatokat: Egy felnőtt ember átlagsulya 70 kilogramm, csontváz átlagsulya 7 kilogramm, az emberi csontok összes száma 240. A csontváz egy hüvelykkel rövidebb, mint maga az élő ember. A férfagy átlagsulya 1 $\frac{1}{2}$, a női agy nem egészen $\frac{1}{2}$ kilogr. Egy ember körülbelül 20-szor vesz egy perc alatt lélegzetet, öránként tehát 1200 szor, egy óra alatt 10,666 köbláb szén-savat lehel ki s ugyanannyi élelyt fogyaszt. Az érverés átlagos száma 1 éves gyermeknél percenkint 120, felnőtt korban 80, a hatvanadik év után 60. Az érverés a nőknél általában gyorsabb, mint a férfiaknál. A keringő vér sulya min egy 14 kilogramm, a szív percenkint 75-ször dobban: minden dobbanásával mintegy 4 kilogr. vért hajt az erekben s négyet dobban, míg mi egyet lélegzünk. Egy óra alatt 270 kilogr. vér megy át a szíven. A tüdő 174 millió sejtelt bír, melyek 30-szor nagyobb területet volnának képesek befűdni, mint aminő az emberi test.

— **Az emberek kisebbednek.** Egy francia természettudós azt a furcsa fölfedezést tette, hogy ez emberiség évszázadról évszázadra folyvást kisebbedik. 1610-ben átlag 1.75 méter magasak voltak az emberek, 1790-ben már 1.68 méter, 1820-ban 1.66 volt az átlagos magasság, most meg 1.62 méter. Ezekből az elmés francia igen mulatságos, de mégis szomorú következtetéseket von le a multa és a jövőre nézve. Szerinte az ember a teremtés korában 5-10 méter magas volt, Krisztus idejében pedig 2-75 méter. Krisztus után a 4000 ik évben már csak 38 centiméter magas törpék fogják lakni a földet.

— **Rövid hírek.** — **A királyi családnak** ismét gyásza van. Albrecht Salvator kir. herceg, Máriai Valéria sógora február 17-én Bozenben 24 éves korában meghalt.

— **Blaháné** végképen megvált a szinpadtól. F. hó 3-án lép fel utolszor Budapest a Piros bugyelláris Zsófi szerepében.

— **Munkácsy Mihály** hírneves festő állítólag legközelebb a magyar főrendiház örökös tagjává fog kinevezeteni. — **Iparos kongresszus** is leend a millenárius ünnepségek folyamán, a mely kongresszusnak előmunkálatain most dolgozik egy kisebb bizottság. — **Starceovics Antal,** a híres horvát panszláv, a róla nevezett s magyar-ellenes irányu párt megalapítója február 27-én meghalt.

II. Magyar osztálysorsjáték. Első osztályu sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítónál, kinek a sorsjegy vásároltatott, az I. osztályu sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegy: 20 frt, — 1 fél: 10 frt, — egy tized: 2 frt, — és egy huszad: 1 frt, — befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközöndő. Az I. huzásnál ki nem sorsolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szüksége fenn nem forog, ezek minden további nélkül a II és III osztályban is részt vesznek.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál a torok és a légzési szervek minden zavarainál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitűnő hatásu mell-pasztilláit. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban mindegyik gyógyszerárban és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fia Nádorgyógy-szeriára Budapestén Váci körút 17.

Sömörbajosokat száraz, nedvesítő, pikkelysömört és az e bajjal kapcsolatos oly kiálthatatlanul kellemetlen „börviszkést” gyógyít kezeség mellett még azoknak is, kik sehol sem találtak segélyre. „Dr.

Hebra s ö m ö r i r t ó j a.” Attalmatlan külsőleges alkalmazás: Ára o. ért. 6 frt. előzetes beküldése mellett utánvétellel (levélbélyegek is); mire vám- és postamentes megküldés következik. — Kapható: St. Marien-Drogerie Danzig (Németország).

APRÓSÁGOK.

— Kovavező Zuhany. —

Megunta a kenyeret. Mama Bébét imádkozni tanítja: — Mondd csak kicsikém utánam: „Add meg a mi mindennapi kenyerünket ma...” — Ugyan mama — fakad ki Bébé — nem lehetne a jó Istenkétől ma kivételkép egy kis befőtött kéri? ...

A vasárnapi munkaszünet. Koczavadás: — Mióta vasárnaponként az üzletek zárva vannak, igazán zavarban vagyok: hogyan löjnek nyulat?

Irodalom és művészet.

Millenniumi Történet. Marczali Henrik egyetemi tanárnak az „Árpádok kora” című nagyszabásu monografiája, mely az „Athenaeum” r. társulat kiadásában megjelenő, „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) második kötetét képezi, immár befejezéshez közelg. A most megjelent 60. és 61. számú füzetek az Árpádok kihalásáról, az utolsó Árpádokról szólnak, külön fejezetben van leírva a Kun László magyar király alatt vívott morvamezei csata, melynek oly nagyfontosságú politikai következményei lettek, amennyiben a cseh Ottokár legyőzetvén és a Habsburgi Rudolf vetélytárs nélkül megmaradván, megalapíthatta a most is dicsőségesen uralkodó Habsburg-ház fényes jövőjét. A magyar nemzet önértetes büszkeséggel hivatkozhatik erre a világtörténelmi nevezetességy fegyvertényre, hol a magyarok döntő szerepet játszottak, mintegy a nemzetek sorsát láthatatlan kezekkel intéző gondviselés által arra hivatva, hogy annak a hatalmas uralkodó-családnak tegyenek szolgálatot, amely a későbbi századokban megvédelmezi majd a magyart a töröktől és a mindinkább terjeszkedő szlávástól, melynek ereje Ottokár halálával összetört. Erre a nagyjelentőségű korra, a magyar nemzeti dynasztia kihalásának korára vonatkozólag, eddig még jóformán ismeretlen, igen számos és igen becses történelmi adatot gyűjtött össze Marczali Henrik. A szöveg tömördek szöveggéppel van illusztrálva, melyek közül csak a feltűnőbbeket soroljuk fel. Így „Szent Margit koronája”, mely a nemzeti muzeumban őriztetik; Dörre Tivadar rajzában „A margitszigeti apáca-kolostor romjai”; — „Habsburg vára”; — „A morvamezei csatater” továbbá Martell Károly, I. Albrecht római király és az utolsó Árpád-házi király, III. Endre egykoru arczképei. A füzetekhez műmellékletül van csatolva „A magyar szent korona” színes képe; „Románkori egyházi régiségek a Magyar Nemzeti Muzeumban” Mühlbeck Károly rajzában; továbbá „A veszprémi apácák 1109. évből való alapító levelének” és „III. Endre kettős pecsétjeinek” hasonmásai. A díszes füzetek ára egyenként 30 kr. Előfizetés negydevre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Lévan.

Közönség köréből.

Meghívó.

Léva város hazafias polgársága márczius hó 1-én, azaz vasárnap, délután 4 órakor, a városháza tanácstermében, a márczius 15-iki ünnepély tárgyában gyűlést tart, melyre az egyesületek, társulatok és intézetek tagjait s az érdeklődő polgártársaimat tisztelettel meghívom.

Dr. Novotny Imre,

a mult évi rendező bizottság elnöke.

Selyem damasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabár és vamentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Ztrichben** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elntézetnek.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 40 kr., 6 frt. 50 Két szerez 5 frt 60 kr. 5 frt 70 kr. — Rozs 5 frt 50 kr. 5 frt 60 kr. Arpa 4 frt — kr. 6 frt — kr. — Kukorica 4 frt — kr 4 frt 20 kr. Bab 6 frt 50 kr. 6 frt 80 kr. Zab 5 frt 80 kr 6 frt — kr. Lencse 6 frt 80 kr. 7 frt — kr Köles 4 frt — kr. 4 frt 20 kr.

— Bőjti hangok. — Az országgyűlés. — Kereskedelemügyi költségvetés. — Püspöki konferencia. — Készülődések márczius 15. ének megünneplésére. —

A kik elkéstek az idej farsangról, a mit nem is lehet csodálni, mert biz az elég rövid volt, a bőjt első heteiben kárpótolják magukat. A hamvazó szerdai hamu nem tette üressé, elhagyottá a báltermek sima parkettjét. Mig a héten is vigan keringőztek rajta a párok. Hangos a zene, sehol bőjti hangulat. Legfeljebb a templomokban pénteken, a hová eljár a mi nagyuri hölgyközönségünk épen úgy divatból, mint farsang idején az estélyekre és bálokra. A korzó is megelénült a cifra toalettetől. Gyönyörű, verőfényes nap tánczoltatta sugarait a jégtörmelékekkel borított Duna hullámain. Mintha a bőjt első hetével a tavasz is beköszöntött volna. Pedig korai volt az öröm, mert észak felől megindult a zuzmarás szél s egy rövid éjjelen ismét, fehér hóbundát öltött a főváros.

Az országban is csendes, bőjti hangulatban indult meg a kereskedelmi költségvetés tárgyalása. Bejelentették a millenium alkalmából a szent koronának közszemlére való kitételét, melyet elfogadtak. A kvótabizottság jelentésénél az ellenzék tiltakozott a kiegyezési tárgyalások folytatása ellen. Azonban ezt is elfogadták. De a költségvetés tárgyalásánál ismét szóba hozták. Különösen az önálló vámtérület képezett nagyobb vitát. Apponyi Albert gróf maga is e mellett nyilatkozott s határozati javaslatot nyújtott be, hogy a kormány már most tegye meg az önálló vámtérület felállítására szükséges előtanulmányokat. A kérdéshez számosan szólaltak hozzá. Különösen a függetlenségi és 48-as párt tagjai védtek nagy buzgalommal az önálló vámtérületet. Tiszta Kálmán is felszólalt e tárgyban, ő azonban nem ohajta az önálló vámtérületet. A tárgyalás még folyik. Az új indemityről szóló jelentést is a héten terjesztette be a pénzügyi bizottság, melyet kinyomatni és a képviselők között széleskörűen elterjesztették. Az indemintát azért tartják szükségesnek, mert a költségvetés tárgyalása még elhúzódhatik egy pár hétig.

Érdekes indítványt jegyzett be az interpelláció könyvből Kossuth Ferenc, hogy utasítsa a ház a kormányt, hogy a velünk baráti viszonyban élő más államok parlamentjeit hívja meg az ezredéves ünnepélyre. Ezen indítvány azonban csak holnap fog tárgyalatni, a mikor is azt Kossuth Ferenc fogja indokolni. A millenium programjában bizonyára felveszik ezt a pontot is, annál is inkább, mert az interparlamentaris konferencia amugy is Budapesten fog tartatni. A kormánnyal egyetértve a millenium részletes programjának megállapításán most tanácskozik az országos bizottság.

Nem kevésbé nagy érdekű azon püspöki konferencia, melyet a hercegprímás

meghívására a kath. egyház püspökei a budavári primási palotában tartottak s melyen kevés kivétellel majdnem teljes számban megjelentek. A gyűlés tárgyat előszörban a kongrua képezte, melyre nézőleg érdemleges határozatot nem hoztak, hanem eddigi álláspontjukat tartották fenn. Elhatározta a püspöki kar továbbá, hogy a milleniumi ünnepélyeken részt vesz, a május 3-iki te Deumon testületileg megjelen, ugy szintén a parlament diszgyűlésén is, s oda fog törekedni, hogy szent István napja az idén az egész országban nagy fényvel ünnepeltesse meg, végül beleegyeznek a kath. tanítók országos kongresszusának megtartásába. Egyttal megkérlik a hercegprímást, hogy a pápa képviselése céljából járjon közbe a vatikánban.

Az ezredik évben a fővárosi polgárság különös nagy diszszel ohajta megünnepelni márczius 15. ét, a mely annál is könnyebb, minthogy az idén a nevezetes évforduló vasárnapra esik. E napnak emlékét minél impozánsabb módon megünnepelni, ugy az egyetem is ifjuság, mint a polgárság hazafias kötelességének ismeri. Már most folynak a tanácskozások a részletes program megállapítása tárgyában. A függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalata részt fog venni az ünnepésekben, melyet ezuttal az ország minden városára ohajtanak kiterjeszteni. A mi bizonyos is, hogy márczius 15. ét ez évben az egész hazában nemzeti ünnep gyanánt fogják megülni.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **A márczius 15. iki ünnepély** rendező bizottsága márczius hó 1. én délután 4 órakor a városháza nagy termében az ünnepély programjának megállapítása céljából gyűlést tart. Az idej évfordulót, mint értesülünk, az ezredévi jubileumhoz méltóan a szokottnál nagyobb fényvel fogja megünnepelni, mert azon ohajának ad kifejezést, hogy abból városunk minden polgára kivehesse részét. Hiszünk is, hogy az ünnepély méltó leend Léva városához, mely e tekintetben még mindig a legjobb példát jart elől.

— **A lévai Takarékszövetkezet** múlt hó 25. én tartotta évi rendes közgyűlését. — Az igazgatóság az üzleti forgalom emelkedése mellett kiemeli főként az évi nyereségy kedvező eredményét, mely szerint a múlt 1895-iki üzletév nyeresége 23,263 frt 58 kr.; ehhez számított még 1894. évről áthozatkent 2917 frt 65 kr. és az 1895. évi házbér 2586 frt 59 kr. s ez alapon a nyereségy-egyenleg 28,766 frt 82 kban állapított meg. Ebből az igazgatóság ajánlata folytán, részben a szabályzat követelménye szerint a tartaléktökéhez 7876 frt 68 kr, 1000 drb. részvény után

kerülhetette ki a biztos halált, a ki erdőkbe, barlangokba menekülhetett, azok közt is a legtöbb a legborzasztóbb halállal az éhhalállal mult ki. IV. Béla királyunk életét néhány főur öntestével fedezve mentette meg, s külföldre menekülve onnét kísérte vérző szívvel figyelemmel hazája pusztulását.

Ezzel megsemmisült a nemzet két évszázados munkája, oda lett reménye a boldog jövő irán. Végre uralkodójuk halálhírére kitakarodott ismét a tatár csorda s a magyar nép megtizedelve a legnagyobb kétségbeesésben került elő a tatárok elvonulása után rejtekéből a bánatosan tekintett szét azon az óriási temetőn a melylyé az országot ama vad nép tette. Fájó szívvel érekezett vissza IV. Béla királyunk s lett honunk második megalapítója, mert szomoruan és a fájdalomtól megtörve bár, de a hazaszeretet legnagyobb melegével látott hozzá a király és a nemzet a munkához, hazájának helyreállításához.

A szorgalmas kezét az érző szívvel s honszeretettel végzett munkát megáldotta Isten és a nemzet öröme az ország ismét visszanyerte régi képét. A felgyújtott falvak és városok felépítettek, a szántóföldeken ujra vigan lengette a szellő a kövér kalászekat, a hegyoldalokon szépen diszlett a fűrtökkel sűrűn megáldott szőlőtő, a nép ismét boldoggá lett.

De alig, hogy a magyar felocsudott e csapástól, alig, hogy kulturális viszonyait ismét a haladás medrébe terelte, az ország déli határán ismét ágyuk zöreje verte fel nyugalmából.

1526-ban a török tört az országra és a magyarok kénytelenek voltak sok ember élet feláldozásával az országot a török uralom alá engedni.

Szomorú napok következtek erre, midőn a magyar több mint másfél századon keresztül a török járom alatt görnyedt. Elfelejthetetlen korszak marad az a nemzetre, midőn legnagyobb kincsétől, szabadságától és alkotmányától volt megfosztva, midőn a nemzet fölött egy zsarnok uralkodott, a szent föld áldását egy idegen nemzet emésztette fel.

Igen másfél századon át volt a magyar a keresztények védő fala a pogányok ellen, s mig a magyar napról-napra véres harcokat vitt s küzdött a létért, a szabadságért, addig a többi népek szép csendesen művelődhettek.

A magyar türt, szenvedett, de a lelkesedés lángját nem bírta a rabiga sem elfojtani, azt a szenvedés élesztette és a magyarnak erőt kölcsönzött arra, hogy kiszabadítsa magát a járom alól, hogy újból meghódítsa azt az országot, melyet fegyveres erővel elraboltak tőle.

A nemzetben felébredt az öntudat és ismét visszanyerte hazáját, alkotmányát és szabadságát.

Ebből látjuk, hogy ez ország, melynek ezredéves birtokosai vagyunk, mennyi áldozat és vérbe került s mily nagy áron birtuk föntartani.

De ezzel még nem szűnt meg a küzdelem. A nemzet bár fölélegzett ujra, de elvesztettük, ha nem is a hazát, — de önállóságunkat és függetlenségünket. Az országot a szomszéd osztrák tartotta el alkotmányával — melyből, ha ugyan nem kértünk is, de bele kellett törődni, a sok csapás és viszontagság után és el kellett tűrni szenvedni azt is, mig végre felvirradt ránk a nap és visszaadta szabadságunkat.

A mig megszületett a magyar alkotmány megváltója az előttünk halhatatlan Kossuth Lajos, ki leoldotta kezünkről a rablánczot és fényes szellemével a nemzetet feltudta szabadítani a járom alól. A ki fel tudta ébreszteni a nemzetet szunyadó álmából, feltudta ébreszteni a hazaszeretet tüzét, lángra gyujtani a lelkesedés fátyláját és nemzete részére megszerezni a szabadságot és egyenlőséget.

Azóta bir ismét a nemzet önálló alkotmányával, élvezi hő vágyát, a szabadságot. Szabadon intézi az ország sorsát és nem gátolja senki a haza kulturális haladásában és hazafias törekvéseiben.

Ennyi sorscsapástól üldözötve érte egy viszontagságos, de dicső történelemmel gazdagon a magyar nemzet honalapításának ezredéves évfordulóját.

Most pedig, mikor átléptük a második ezredév küszöbét, kérjük a Mindenhatót, hogy adjon a magyar nemzetnek sok szenvedésért egy boldogabb második ezer esztendőt, — egy független és szabad hazát.

(Vége.)

Jobb volt hason zöldes pázsiton heverni,
Tántos bokáinkat szökve össze verni,
Dolog nélkül élni, bátran lopni menni,
Mintsem Nemzetünket paraszttal keverni,

Mikor ingyen éltem, bezzeg boldog voltam.
Leg-nagyobb Urnak is bátran oda szóltam;
Magam szeménél mint kokas parancsoltam,
Hogy mi erre jussunk, ingyen sem gondoltam.

A Tzigányok nevért nő hát temessük-el,
Rinyg-rongy ruházatot nyakunkból vessük-el,
Kankóba öltözzünk, mivel lenni meg-kell,
Isten jobban tudja Űgyünket Oda fel.

Vége.

Rövid nászút.

Félénk kopogtatás hallatszott kívülről.
— Tessék!

Nyurga, negyven év körüli férfi lépett be udvarias hajlongások között; kissé kopott piquet-nadrág, megfényesedett kabát, vadgalambszin kesztyű és fénytelen szemek, szóval egy olyan kiérdemesült férfi, kinek már multja is van, melyben nincs öröm; a mi mégis feltűnő volt rajta, szörnyen kiállott az ádamcsutkaja.

— Én kisköltői Keölthő Fidé! vagyok, mondá a szikár ur, két újat felém nyujtva.

— Örvendek. Tessék helyet foglalni. Mivel szolgálhatok.

— Uraságod képviselétét kérném ki egy...

— Talán válóper?

— Nem egészen; kegyeskedjék egy kis türelemmel lenni, s azonnal tisztában leszünk a dologgal. Tudja meg, uram, én egy szerencsétlen ember vagyok.

— Ah! az pedig baj.

— Szenvedélyem a nő; életem nagy részét hölgyek között töltöttem, s már huszéves koromban nem volt más vágyam, mint megnősülni, de kegyetlen sorsom nem engedé, pedig...

— Pedig valószínűleg nem mindig uraságodon mult...

— Sokat tapasztaltam már, uram; tudok előzékeny lenni, tudok tánczolni és bókolni, mint talán igen kevesen, de min-

denekfölött tudok urat játszani. Sajnos, daczára e tulajdonságaimnak, nem lehettem miniszter. (Bizony, komám, még tán kisbíró sem, gondoltam magamban.) S a házasság? Sohasem sikerült; mert kit én akartam, az nem akart engem és aki engem akart...

— Azt nem akarta ön!

— Óh nem, annak nem volt pénze. És itt vendégem nagyot sóhajtott.

E példátlan őszinteség nagyon meghatótt. Feszült figyelemmel lestem minden szavát.

— De térjünk a dologra. Nem szépítek semmit, ugy mondom el, a mint tényleg történt. Szerettem egy leányt; tizennyolcz éves angyal, szép, mint Ráfael madonnája és — százezer forint. Nemde, erre mindenkinek elszorulna a szive. Szerettem őt és egy félév alatt meghódítottam.

S e szavaknál diadalmasan nézett rám, mintha mondotta volna: Ezt tedd meg!

— A szülők természetesen ellenezték házasságunkat, folytató, különösen hangsúlyozva a „természetes“ szót. Minden kérés, könyörgés, fenyegetőzés kárba veszett. A szükség leleményessé teszi az embert. Evelin és én elhatároztuk, hogy azt a már nem szokatlan módot választjuk, hogy elszökünk. Az idő haladt, szerelmünk mindinkább forró lett, még végre eljött a döntő pillanat, s Evelinnel zárt kocsiában repültünk a negyedóránnyira levő vasuti állomásra. Tervünk volt Kolozsvárig meg sem állni. Éppen csak jegyeket válhattam s sietve tartottunk egy kupé felé. Ah, az utolsó előtti kupé éppen nekünk való, mondám, üres egészen, és Evelinemet könnyű labdaként emeltem belé, midőn a kalauz ránk kiáltott, hogy oda nem lehet ülni, szálljunk át más kupéba. Ejj, gondolám, egy tizforintos bankjegy s majd elhallgat. A kalauz „mehet“ et kiáltott, a gép fűtyűt, és boldogok voltunk. Mindjárt megbeszéltek, hogy mihelyt Kolozsvárra érünk, sürgönyözünk a megrémült szülőknak, hogy leány és vő a körülményekhez képest jól érzik magokat, s áldásukat kérik e szép

frigyre. Óh Fidé! óh Evelin, csók, ölelés, kölcsönös szerelmi vallomások; elmulik vagy öt percz és meglepetve vesszük észre, hogy a vonat csak nem akar elindulni. Felrántom a kupé ablakát, kinézek és... óh, uram, az rettenetes, ami most következett! A vonat füstje is alig látszott már, oly messze haladt, s a mi kupénk le volt kapcsolva, és így persze helyben maradtunk; most már értettem, miért kiabált ránk a kalauz. Óh, s most jön a java. Mit tegyünk!? Vásáros idő lévén, a perronon roppant néptömeg várta a Budapestre menő vonatot, s ez a nagy tömeg tanuja volt rettentő sorsunknak, s apraja-nagyja torkaszakadtából kacagott rajtunk, a mint a kupéből kiléptünk. Szemem elhomályosult, nem láttam semmit, csak azt, hogy az Evelin arca a szégyentől a szivárvány minden színében játszik, majd fehér, majd zöld, kék és vörös, s egy roppant nagyságu 100,000 forintos bankót, amint lassanként eltűnt szemem elől, s midőn ez magamhoz térített, Evelin tűnt el. Mint sebzett vad, riadtam fel, keresve Evelint, mennyasszonyomat; hol van, hová tűnt el? Szegény, tán világgá szaladt a szégyentől? Óh, neki több esze volt, semhogy sokáig tünődjék a szomorú sorson: hazafutott. A mint ezt megtudtam, utána futottam, s kimerülve értem házukhoz. A szülők mindent megtudtak, s mire oda értem, már meg is bocásjtottak Evelinnek. Most rajtam a sor, berontok hozzájuk s képzele, uram...

— Ön boldog vőlegény lett!

— Óh, sokkal gyorsabban montem ki, mint be: kidobtak!

— Ah!

— S most kérem, uram, legyen kegyes beadni a keresetet egy fiakker és két XIV. zónás első osztályu vasuti jegy erejéig.

4 frtjával számítva 14,000 frt, az igazgatóság és tisztikar jutalékára 5178 frt 01 kr, 1035 frt 60 kr hozatott javaslatba. Ez alapon a társulatnak vagyona részvénytőkékben 100,000 frt, tartaléktőkékben és egyéb alapokban 68,411 frt 27 krt tesz ki. — Ezután a megüresedett felügyelő bizottsági tagságra Váray János óbarsi plébános, míg póttaggá Fogler Lajos városi mértékhatóság választotta meg.

— **A lévai kórház egyesület** február hó 27-én tartotta a nagyszámmal megjelent tagok élénk részvétele mellett évi közgyűlést, mely alkalommal a folyó ügyekről több érdekesebb indítványt tárgyalt. A gyűlés részletes lefolyását közérdekű voltánál fogva jövő számunkban egész terjedelmében közöljük.

— **Tűzi lárma** verte fel f. hó 27-én éjjel Léva város lakóit. Ezuttal azonban veszedelem nem volt, mert csupán özvegy Klabala Ferencné udvarán álló faszín égett le, a melyet azután hamarosan szétverték s a tüzet eloltották. A tűz keletkezésének okát nem tudják.

— **Az Újbányai Népbank** X. évi zárszámadását tettük, melynek alapján arról nyertünk meggyőződést, hogy ez intézet míg egyrészt vidékének hitelviszonyait kellő körültekintéssel szolgálja, addig gondos, lelkiismeretes kezelés mellett a részvény-társulat vagyona is szépen gyarapodik. — Az intézet 800 részvényre 16,000 frt alap-töke mellett alakult, tartaléktőkéje 4091 frt 15 kr-ra emelkedett. — Mult évi nyeresége 2920 frt 88 kr volt.

— **A lévai anyakönyvvezető** állását a napokban töltötte a belügyminiszter, a mennyiben arra Szilassy Sándor városi főjegyző, eddigi helyettes anyakönyvvezető, — viszont helyettes anyakönyvvezetővé Rácz János gazdasági tanácsnokot nevezte ki.

— **Farsangi utóhangok** Zelizi tudósítónk lapunk mult számában már leszámolt az odavaló fiatalságnak február hó 17-én rendezett sikerült táncmulatságáról, melynek résztvevői még ma is kellemesen emlékeznek vissza azokra a kedélyes órákra melyeket nekik azon az estén Carneval hercege — no meg az ügyes rendezők szerepek. — A bálai tudósítás azonban hézagoss volt. „Technikai okokból” ugyanis kiszorult a jelenvolt hölgyek díszes névsora, melyet, hogy a neheztelés odiumát magunkra ne vegyük, ime ide iktatunk egész terjedelmében: Asszonyok: Chudoba Ernőné Zseliz, dr. Gedeon Kálmáné Zseliz, Halbwirth Ferencné Zseliz, Jaklitsch Károlyné Visk, Juhász Pálné Nagy-Salló, Kherndl Jánosné Zseliz, Kmoskó Józsefné Zseliz, Van Sindthont Leoné Zseliz, Malomsoky Gyuláné Tergénye, Minich Józsefné Zseliz, Moravék Jánosné Zseliz, Nyáry Jánosné Zseliz, Nyáry Ignáczné Zseliz, Pásztor Elekné Gr.-Mikola, Schweinecker Istvánné Gr.-Mikola, Squor Istvánné Nemes-Oroszi, Squor Gusztávné, Nemes Oroszi, Steyrer Károlyné Zseliz, Szedlacek Jánosné Zseliz, Sztankay Kálmáné Csata, Teppervien Aurélné Zseliz, Tóth Lajosné Zseliz, Leányok: Bartha Ilona Zseliz, Bodnár Bözsike Keménd, Juhász Margit Nagy Salló, Laube Rózi Nagy-Sáró, Mátyássy Berta Kecskemét, Minich Aranka Zseliz, Moravék Hortense Zseliz, Moravék Mariska Zseliz, Salamon Juliska Perőcsény, Salamon Gabrielle Perőcsény, Salamon Nelli Perőcsény, Squor Gizella Nemes-Oroszi, Sztankay Gizike Csata.

— **Emberölés.** Czfira Nagy Pista, nagy-sallai 22 éves legény, folyó hó 24-én este összeszokozott Dóra Lajos 21 éves nagy-sallai legénnyel és szóváltás közben késsel háromszor nyakába szurt, minek következtében Dóra alig pár perc alatt elvérzett. A tettest, ki bűnét töredelmesen beismeri, a csendőrség még az nap elfogta s a lévai kir. járásbíróhoz fogházába szállította, a hol egyelőre vizsgálati fogságban marad.

— **Tanítóválasztások.** Tokody István, korponai másodtanítót, Tokody Imre lévai vendéglős és városi képviselő-testületi tag fiát a héten megtartott választás alkalmával Bodajk közleg, híres bucsujáróhely Fehérmegyében, egyhangulag kántorává és főtanítójává választotta. Ugy szintén Stämpay Miklós férjei segédtanítót, s lapunk munkatársát a zalamegyei Szent-László közleg választotta főtanítójává.

— **Lóvásár Érsekújvárott.** A nyitra-megyei gazdasági egyesület által a f. évben XIV-szer rendezendő érsekújvári nemzetközi nagy lóvásár a f. évben is éppen úgy mint az előző években május hó első hétfőjén és az ezt megelőző vasárnapon vagyis május hó 3-4-én fog megtartani. Miután a ház-nálatti lókiállítás a budapesti ezredéves kiállításán május hó 5-én nyitattik meg, a lókereskedőkre nagy előny, hogy egyidejűleg a fővárosból 2 óra alatt elérhető hírneves s mindenkor jeles lóanyag felett rendelkező érsekújvári lóvásárt is megtekinthetik s itt bevásárlásokat is tehetnek. A mult évi felhajtás 2000 drb. volt, a pénzforgalom pedig az eladott 500 ló után 150000 frt.

— **Budapesti levelek czimzése.** A pozsony-m.kir. posta és távírda igazgatóság közli velünk, hogy Budapest széke s főváros területére szóló levelezések gyors kézbesítését felette hátráltatja azon körülmény, hogy a levelezések czimzése hiányos. A czimiratban ugyanis legfeljebb az utca és a házszám van

feltüntetve, holott a levelezések gyors szétosztása és kézbesítése érdekében igen kívánatos, hogy a czimiratban a közigazgatási kerület (I.—X-ig) az emelet és ajtószám is ki legyen tüntetve. A levelező közönség érdekében elrendeltetett ugyan, hogy a Budapestre érkező mozgóposták a székes főváros területére szóló levelezéseket közigazgatási kerületenkint dolgozzák fel, hogy ilykép azoknak a főpostahivatalnál levélhordói kerületenkint való feldolgozása gyorsítsák, ezen intézkedés azonban a gyakorlatban ép a fentebb jelzett hiányos czimzés következtében nem jár a keltő eredményre. A t. levelező közönséget tehát saját érdekében is felkéri, miszerint a Budapestre intézendő s itt kézbesítendő levelezéseinknek czimiratban az utca és házszámot kívül még a közigazgatási kerületet valamint (az emeletet és ajtó számot is) kiírni sziveskedjék pl. Horváth Kálmán urnak Budapestben IV. koronaherceg-utca 14. sz. I. e. 5. ajtó.

— **Gyógyszerészek kongresszusa.** A gyógyszerészek kongresszusa, mint véglegesen megállapították július hó 26-án és 27-én lesz a kiállítás kongresszusi épületében. A kereskedelemügyi miniszter igen sok kedvezményben részesíti e kongresszuson résztvevőket.

— **A berlini magyar egyesület jubileuma.** A berlini magyar egyesület április közepén ünnepli alapításának félszázados jubileumát. Az ünnepségek közt lesz fényes hangverseny, a melyen a német fővároslegelőkelőbb művészei működnek közre. Az egyesület elnöke Kohut Adolf dr., Szőgyény nagykövet megbízásából levélben föl kérte Blaha Lujza asszonyt is a közreműködésre.

— **Az emberbarátokhoz.** A felfalusi ev. ref. egyház község azon kérelemmel fordul a jótékony emberbarátokhoz, hogy adakozzanak az ő építendő templomukra. Az eklézsia szegény mivoltában is összegyűjtött nyolcezer koronát, de ez mind kevés. Pedig a felfalusi református község bástyafala a sok oláh, szász között a magyarságnak: őt támogatván, az egész magyarságot segítjük. Az egyház község kérelmét, melyben a magyar közönséget adakozásra szólítják fel, Szabolcska Mihály lelkes (a ki a felfalusi szerény parochiában írja szép verseit) és Baki András gondnok irták alá. Az adományokat „Szabolcska Mihály, Szász-Régen” czimzéssel május végéig kéri. A mint értesülünk e nemes cél javára több helyen mulatságokat is rendeznek, a mi minden esetre követésre méltó.

— **Ujtítás az ujoncozásnál.** Sok baja volt úgy tavasz táján a községi előjáróságoknak, a kik olykor több napot is elveztegettek a sorozások alkalmával. Eddig ugyanis a katonaköteleseket a korosztályok sorrendjében vezették a bizottság elé, a mi persze lassan ment. Ezen segít most a honvédelmi miniszter egyik rendeletével, a melyben kimondja, hogy a védköteles fiatalokat ezután községi esetleg körjegyzőségi csoportok szerint kell megvizsgálni. Így aztán a községeknek mind a három korosztálya egy napon áll a sorozó bizottság elé.

— **Magyarország áruforgalma 1895-ben.** Az orsz. statisztikai hivatal ezuttal dícséretes szorgalommal már január hó végén becsátja a közönség használatára a mult évre vonatkozó összes áruforgalmat. Ez összehalálból kiténik, hogy a mult 1895. év folyamán 284,052 drb. és 34.101,541 m. mázsára érkezett az országba; kivittek pedig ugyanezen időszak alatt 3.846,165 drb. és 42.142,462 m. mázsára áruvizetnek. A legfontosabb behozatali cikkek voltak a fa és szén, gabona, élőállatok és a különféle iparcikkek. A kivitelre jutott áruk között első helyet foglalnak a gabona, liszt, élőállatok, cukor, főzelek és gyümölcsfélék.

— **Szivargyár a kiállításon.** Az ezredéves kiállítás dohányjövődéki csarnokában az összes bel- és külföldi különleges szivart és szivarkát frissen is fogják árulni. Ott készítik majd a közönség előtt s azonnal áruba is becsátják. Ezeknek a szivarkáknak az lesz az előnye, hogy haj, czérna stb. mentesek lesznek.

— **Vallások statisztikája.** A keresztények száma: Európában 348.3 millió, Ázsiában 10.5 millió, Afrikában 5.1 millió, Amerikában 116 millió, Ausztráliában 4 millió; összesen tehát 482.3 millió. Ezek közül katolikus van: Európában 145, Ázsiában 8.5, Afrikában 1.2, Amerikában 56, Ausztráliában 0.9, összesen 233.6 millió. Protestáns van: Európában 86, Ázsiában 1.0, Afrikában 0.8, Amerikában 59, Ausztráliában 3.1 összesen 149.9 millió. Görögkeleti van: Európában 92, Ázsiában 6, Afrikában 0.03, összesen 98.03 millió. Örmény, kopt, abisszoni és más keresztény Európában: 14.3, Ázsiában 4, Afrikában 3, Ausztráliában 0.03, összesen 21.33 millió. Mohamedán van: Európában 5.75, Ázsiában 160, Afrikában 40, Ausztráliában 0.025, összesen 205.8 millió. Zsidó van: Európában 5.5, Ázsiában 0.26, Afrikában 0.43, Amerikában 0.30, Ausztráliában 0.015, összesen 6.5 millió. A 207.4 millió hindu jóformán mind Ázsiába való, ugyanez áll a 430 milliónyi budhista és konfucius követőről. A pogányok száma Európában 0.22, Ázsiában 15, Afrikában 125, Amerikában 24, Ausztráliában 1.6, összesen 155.6 millió. A kimutatásból kiviláglik tehát, hogy 493 millió keresztényvel 1006 millió nem keresztény áll szemben.

— **Óriási hordó.** A világ legnagyobb hordója ez idő szerint minden valószínűség szerint a csehországi Teplitz mellett lévő mariascheini sörgyár egyik hordója, mely állítólag 1453 hektoliteres. E kolosszális hordót a teplitzi kiállításra készítették, benne sörház volt. Kiállítás után pedig ászokhordónak használják.

— **A 10 és 5 krosok bevonása.** A pénzügyi miniszter az osztrák értékű 10 és 5 krajzáros ezüst váltópénz bevonása tárgyában rendeletet bocsátott ki, amely szerint, az osztrák értékű ezüst váltópénz 1897. évi január hó 1-vel törvényes forgalmon kívül helyeztetik. Ezek az érmeek entélfogva a magánforgalomban fizetésképen csak még bezárólag 1896. évi december hó 31-éig fogadhatók el. A m. kir. állami pénztárak és hivatalok a nálunk meglevő vagy befolyó o. é. 10 és 5 kros ezüst váltópénzt többé ki nem adhatják, de elfogadni tartoznak 1898. évi december hó 31-ig névértékben és fizetésképen 5 frtig. 1898. évi december hó 31-ike után ezeket az érmeeket az állami pénztárak és hivatalok sem névértékük sem anyagértékük megtérítése mellett többé el nem fogadhatják s e határidővel az államnak mindennemű beváltási kötelezettsége ezeket az érmeiket illetőleg megszűnik.

— **Az ember számokban.** Egy kiváló angol orvos fölolvasásából közöljük a következő adatokat: Egy felnőtt ember átlagsulya 70 kilogramm, csontváz átlagsulya 7 kilogramm, az emberi csontok összes száma 240. A csontváz egy hüvelykkel rövidebb, mint maga az élő ember. A férfi-átlagsulya 1 $\frac{1}{2}$, a női agy nem egészen $\frac{1}{2}$ kilogr. Egy ember körülbelül 20-szor vesz egy perc alatt lélegzetet, óránkint tehát 1200 szor, egy óra alatt 10,666 köbláb szén-savat lehel ki s ugyanannyi élelyt fogyaszt. Az érverés átlagos száma 1 éves gyermeknél percenkint 120, felnőtt korban 80, a hatvanadik év után 60. Az érverés a nőknél általában gyorsabb, mint a férfiaknál. A keringő vér sulya min egy 14 kilogramm, a szív percenkint 75-ször dobban: minden dobbanásával mintegy 4 kilogr. vért hajt az erekben s négyet dobban, míg mi egyet lélegzünk. Egy óra alatt 270 kilogr. vér megy át a szíven. A tüdő 174 millió sejttel bír, melyek 30-szor nagyobb területet volnának képesek beföldni, mint aminő az emberi test.

— **Az emberek kisebbednek.** Egy francia természettudós azt a furcsa fölfedezést tette, hogy ez emberiség évszázadról évszázadra folyvást kisebbedik, 1610-ben átlag 1.75 méter magasak voltak az emberek, 1790-ben már 1.68 méter, 1820-ban 1.66 volt az átlagos magasság, most meg 1.62 méter. Ezekből az elms francia igen mulatságos, de mégis szomorú következtetéseket von le a multra és a jövőre nézve. Szerinte az ember a teremtés korában 5-10 méter magas volt, Krisztus idejében pedig 2-75 méter. Krisztus után a 4000 ik évben már csak 38 centiméter magas törpék fogják lakni a földet.

— **Rövid hírek.** — **A királyi családnak** ismét gyászra van. Albrecht Salvator kir. herceg, Mária Valéria sógora február 17-én Bozenben 24 éves korában meghalt. — **Blahán** végképen megvált a szimpadtól. F. hó 3-án lép fel utolszor Budapest a Piros bugyelláris Zsófi szerepében. — **Munácsy Mihály** hírneves festő állítólag legközelebb a magyar főrendiház örökös tagjává fog kinevezettni. — **Iparos kongresszus** is leend a millenárius ünnepségek folyamán, a mely kongresszusnak elő-munkálatain most dolgozik egy kisebb bizottság. — **Starcovics Antal**, a híres horvát panszláv, a róla nevezett s magyar-ellenes irányu párt megalapítója február 27-én meghalt.

II. Magyar osztálysorsjáték. Első osztály sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítónál, kinek a sorsjegy vásároltatott, az I. osztály sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegy: 20 frt, — 1 fél: 10 frt, — egy tized: 2 frt, — és egy huszad: 1 frt, — befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközönd. Az I. huzásnál ki nem sorsolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szüksége fenn nem forog, ezek minden további nélkül a II és III osztályban is részt vesznek.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál a torok és a légzési szervek minden zavarainál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmebe Egger kitünő határu mell-pasztillát. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fia Nádorgyógy-szertára Budapest Váci körut 17.

Sömörbajosokat száraz, nedvesítő, pikkelysömört és az e bajjal kapcsolatos oly kiálhatatlanul kellemetlen „börviszkést” gyógyít kezesseg mellett még azoknak is, kik sehol sem találtak segélyre. „Dr.

Hebra s ö m ö r i r t ó j a. „Attalmatlan külsőleges alkalmazás: Ára o. ért. 6 frt. előzetes beküldése mellett utánvétellel (levélbélyegek is); mire vám- és postamentes megküldés következik. — Kapható: St. Marien-Drogerie Danzig (Németország).

A P R Ó S Á G O K.

— Rovavezető Zuhany. —

Megunta a kenyeret. Mama Bébét imádkozni tanítja: — Mondd csak kicsikém utánam: „Add meg a mi mindennapi kenyerünket ma . . .” — Ugyan mama — fakad ki Bébé — nem lehetne a jó Istenkétől ma kivételkép egy kis beföttet kérni? . . .

A vasárnapi munkaszünet. Kocza-vadász: — Mióta vasárnaponkint az üzletek zárva vannak, igazán zavarban vagyok: hogyan löjnek nyulat?

Irodalom és művészet.

Millenniumi Történet. Marczali Henrik egyetemi tanárnak az „Árpádok kora” című nagyszabású monografiája, mely az „Athenaeum” r. társulat kiadásában megjelenő, „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) második kötetét képezi, immár befejezéshez közel. A most megjelent 60. és 61. számú füzetek az Árpádok kihalásáról, az utolsó Árpádokról szólnak, külön fejezetben van leírva a Kun László magyar király alatt vívott morvamezei csata, melynek oly nagyfontosságú politikai következményei lettek, amennyiben a cseh Ottokár legyőztetvén és a Habsburgi Rudolf vetélytárs nélkül megmaradván, megalapíthatta a most is dicsőségesen uralkodó Habsburg-ház fényes jövőjét. A magyar nemzet önértetes büszkeséggel hivatkozhatik erre a világtörténelmi nevezetességű fegyvertényre, hol a magyarok döntő szerepet játszottak, mintegy a nemzetek sorsát láthatatlan kezekkel intéző gondviselés által arra hivatva, hogy annak a hatalmas uralkodó-családnak legyenek szolgálatot, amely a későbbi századokban megvédelmezi majd a magyart a töröktől és a mindinkább terjeszkedő szlávoktól, melynek ereje Ottokár halálával összetört. Erre a nagyjelentőségű korra, a magyar nemzeti dynasztia kihalásának korára vonatkozólag, eddig még jóformán ismeretlen, igen számos és igen becses történelmi adatot gyűjtött össze Marczali Henrik. A szöveg tömörked szöveggéppel van illusztrálva, melyek közül csak a feltünőbbeket soroljuk fel. Így „Szent Margit koronája”, mely a nemzeti muzeumban őriztetik; Dörre Tivadar rajzában „A margitszigeti apáca-kolostor romjai”; — „Habsburg vára”; — „A morvamezei csatater” továbbá Martell Károly, I. Albrecht római király és az utolsó Árpád-házi király, III. Endre egykor arcképei. A füzetekhez műmellékletül van csatolva „A magyar szent korona” színes képe; „Románkori egyházi régiségek a Magyar Nemzeti Muzeumban” Mühlbeck Károly rajzában; továbbá „A veszprémi apáczák 1109. évből való alapító levélnéke” és „III. Endre kettős pecsétjeinek” hasonmái. A díszes füzetek ára egyenként 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésben Léván.

Közönség köréből.

Meghívó.

Léva város hazafias polgársága márczius hó 1-én, azaz vasárnap, délután 4 órakor, a városháza tanácstermében, a márczius 15-iki ünnepély tárgyában gyűlést tart, melyre az egyesületek, társulatok és intézetek tagjait s az érdeklődő polgártársaimat tisztelettel meghívom.

Dr. Novotny Imre,

a mult évi rendező bizottság elnöke.

Selyem damasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vamentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elntéztetnek.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 40 kr, 6 frt. 50 Két szerez 5 frt 60 kr. 5 frt 70 kr. — Rozs 5 frt 50 kr. 5 frt 60 kr. Arpa 4 frt — kr. 6 frt — kr. — Kukoricza 4 frt — kr 4 frt 20 kr. Bab 6 frt 50 kr. 6 frt 80 kr. Zab 5 frt 80 kr. 6 frt — kr. Lencse 6 frt 80 kr. 7 frt — kr. Köles 4 frt — kr. 4 frt 20 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és társa kiadóvezető ad, ki levéltári tudakozásra postabélyeg beküldés mellett azonnal válaszol.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 kr. kerül: bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 3 kr.

Ház eladás!

A Kosuth-utcában, fekvő, 168 a.) és 168 b.) számú házak, szabad kézből eladók. Bővebb felvilágosítást nyújt

Rácz János, városi tanácsnok.

Egy igen jó karban levő félig fedett jó járatu

könnyű hintó

(Marschall, pozsonyi gyártmány) elköltözés miatt azonnal eladó. Bővebb felvilágosítást ad: **Strasser Fülöp** ur, ladányi-utca 245. szám alatt.

Elsőrangú műtrágyagyár

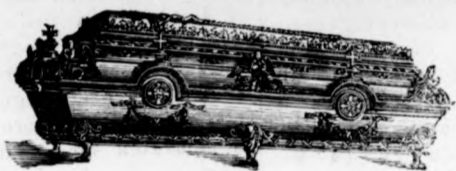
a megye területére teljesen megbízható képviselőt

keres, ki a megye gazdaközönségénél állandó összeköttetést tart fenn. Részletes ajánlatok továbbítás végett **Goldberger A. V.** hirdetési irodájába Budapest Váci-utca 9. küldendő (189. sz. jelige alatt.)

FISCHER MIKSA Léván

A bécsi érczárak gyára

ÉRCKOPORSÓINA

Barsvármegye területére szóló kizárólagos gyári raktárát május hó 20-án átvettém

A kinek az a szomorú sors jutott osztályrészül, hogy koporsóvélelről kell gondoskodnia, ajánlom azokat

15 forinttól 200 frtig

gyönyörű kivitelben. — A saját házámban levő koporsó-raktár bár mikor megtekinthető.

Kathreiner-féle KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért

is felette előnyösen használható, az őrlött s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszersmind a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyámi kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott ártúként eladni.

Hirdetmény.

Alulírott, mint Feldmann Károly esődtömeggondnoka, ezennel közhírré teszi, hogy a megnevezett esőd választmányának határozata folytán megbízott, miszerint a Feldmann Károly esődhöz tartozó fa-anyagot magán uton a leltárban kitüntetett becsértékben készpénz fizetés mellett eladhatja, — minél fogva a venni szándékozók felhivatnak, hogy — miután az eladás csakis délutáni órákban lesz eszköz- lendő, — nála, kivéve vásárnapot, mindennap délután jelentkezhetnek; megjegyztetik, hogy a magán utoni eladások csakis folyó évi április hó 10-ikéig eszközöltetni fognak.

Ipolyságon, 1896. évi febr. 19.

Folkusházy Sándor, tömeggondnok.

Elsőrendű Porosz kőszén és pirszén a vasuti állomáson kapható.

Megrendeléseket elfogad és házhoz szállít

Braun József és fia.

nagyszertren hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és áttólanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, feltűjttség, savanyu, felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyihen ez a gyomortól származott, gyomorultterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitérnők bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusit. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi foraktár: **Török József** gyógyszer-tára Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

• A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Léván: Boleman Ede örökösai, Medvezy Sándor urak gyógyszer-áraiban. Lékér: Bolyos Gyula, Nagy Salló: Zsornai László urak gyógyszer-táraiban. Ujbányán: Csorvika Mór ur gyógyszer-táraiban.

Megjelent:

Frommer A. Herrman utóda magnagykereskedésének

Főüzlet: V., Tükör-utca 5. **BUDAPEST** Fióküzlet: VI., Andrassy-ut 1.

diszes főárjegyzéke, mely kívánatra ingyen és bérmentve küldetik meg.

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona-összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

Egy Millió korona.

II. osztály		II. osztályú vétel-sorsjegyek árai:				III. osztály.			
Huzas 1896. március 11-14-ig		1/1	1/2	1/10	1/20	Huzas 1896. május 12-28-ig.			
Ny. remény	korona	korona				Nyeremény	korona	korona	
1	100000	100000	40	20	4	2	1	600000	600000
1	60000	60000					1	400000	400000
1	40000	40000					1	300000	300000
1	30000	30000					1	200000	200000
1	20000	20000					1	100000	100000
1	15000	15000					2	40000	80000
1	10000	10000					2	20000	40000
2	8000	16000					5	10000	50000
3	4000	32000					10	8000	80000
10	2000	20000					34	6000	204000
13	1000	13000					100	2000	200000
100	400	40000					200	1000	200000
850	200	172000					2650	200	530000
9000	120	108000					22000	150	3300000
10000	100	100000					25007	nyeremények és jutalom	6284000

Az Osztály-Sorsjegyeknek II. osztályra való megújítása az I. osztályú sorsjegyek beküldése és a sorsjegy árának befizetésével legkésőbb március 1-éig eszköz- lendő.

Sors-jegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, Budapest Szervita-tér 3.

Sürgönczim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.